

9–15.

2. Дергачова В. В. Глобалізація бізнесу та інтернет-маркетинг: перспективи і проблеми. [Текст]: моногр. / В. В. Дергачова, О.О. Скибіна; Донецьк. держ. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – Донецьк, 2009. – 216 с.

3. Кадикова І. М. Моделювання процесів у проектному менеджменті на стратегічному рівні [Текст] / І. М. Кадикова, С. О. Ларіна, Ю. О. Чернолих // Международная научно-практическая конференция «Математическое моделирование процессов в экономике и управлении проектами и программами (ММП-2017)», Коблево, 12-15 сентября 2017 г. Труды – Харьков: ХНУРЭ, 2017. – С. 80-82.

МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ СТЕЙКХОЛДЕРІВ ПРОЄКТІВ ТА ПРОГРАМ МІСЬКОГО РОЗВИТКУ

Худяков І.О.

Науковий керівник – Хвостіченко В.В., асистент

Сучасні тенденції глобалізації зумовлені інтеграцією моделей методів та інструментів управління розвитком складних нелінійних систем. Останні дослідження в галузі управління висвітлюють застосування комплексного підходу в менеджменті на всіх рівнях, що зумовлює виникнення нової управлінської парадигми. Наприклад, гуманістичний менеджмент [1], кластерний менеджмент [2], застосування когнітивних моделей управління [3] є актуальними чинниками суспільно-економічного розвитку. Їх впровадження, на мою думку, можливе не лише на регіональному рівні, але й на рівні місцевих громад.

Сутність мультидисциплінарного підходу передбачає використання знань із різних предметних галузей. Найбільш широко поняття мультидисциплінарності представлено у наукових дослідженнях, де використання знань інших предметних областей дозволяє досягнути створення узагальненої наукової картини предмета дослідження [4], однак можемо використовувати принцип міждисциплінарності і у практичному аспекті, у тому числі у управлінській науці. Наприклад, для побудови ефективної системи управління та узгодження та інтеграції до неї монодисциплінарних результатів, поряд із методами та інструментами управління проектами можуть використовуватися наробітки інших управлінських дисциплін, таких як управління персоналом, стратегічний менеджмент та ін.[5]

Одним із чинників, що прямо впливають на процес реалізації проекту та характеристики продукту проекту, є стейкхолдери, що за керівництвом до РМВоК є «особою, групою або організацією, що мо-

же впливати, на яку можуть впливати або що може сприймати себе тією, що піддали впливу рішення, операції чи результату проекту».[6]

Групи стейкхолдерів прямо впливають на зовнішнє та внутрішнє середовище проекту або програми. Стейкхолдерами внутрішнього середовища проектів можуть бути населення міста взагалі або окремі групи населення, органи місцевого самоврядування та інші. Реалізація проектів та програм міського розвитку спрямована на підвищення якості життя населення міста взагалі або окремих груп населення, із чого випливає, цінність, що створюється проектом або програмою, залежить від потреб окремої групи кінцевих споживачів. Реалізація проектів та програм даного виду також перебуває під наглядом органів місцевого самоврядування, що викликає необхідність отримання дозволів, відповідної документації, також жорсткого контролю, що прямим чином впливає на умови створення цінності та можливі ризики.

У контексті зовнішнього середовища реалізація проектів та програм міського розвитку знаходиться під впливом багатьох чинників, пов'язаних із стейкхолдерами, що включають у себе загальний рівень благополуччя населення, рівень довіри до влади, рівень культурного розвитку та освіченості цільової групи населення та ін.

Для визначення стейкхолдерів проектів та програм розвитку міста можемо користуватися інструментами, що передбачаються міждисциплінарним підходом, які включають у себе кола Ейлера, соціальні опитування, роботу у соціальних мережах тощо.

Використання кіл Ейлера дозволяє визначити множини та підмножини стейкхолдерів серед мешканців міста, при цьому інструмент дозволяє візуалізувати потреби різних груп стейкхолдерів та їх перетин між собою. [5] Соціальні опитування можуть надати статистичну інформацію про стейкхолдерів (стать, вік, уподобання, інша інформація, що може бути потрібна), що дозволить більш точно визначити групи зацікавлених сторін.

В умовах сучасних тенденцій розвитку управлінської науки та виникнення нової парадигми управління, використання інструментів міждисциплінарного підходу до визначення стейкхолдерів проектів та програм міського розвитку надає змогу отримати позитивний синергетичний ефект. Використання проектного підходу до формалізації процесів управління проектами та програмами, інструментів стратегічного управління, таких як кола Ейлера щодо визначення стейкхолдерів, розширює можливості управління траєкторією просування по вектору стратегічного розвитку міста.

1. Воронкова В. Г. Теоретико-практичні засади формування парадигми гуманістичного менеджменту в Україні // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2011. – № 45. – С. 5-11.
2. Резанов В. К., Резанов К. В., Тай Ю. Стратегическое кластерное управление созданием и эффективной деятельностью трансграничных зонтичных структур // Экономический анализ: теория и практика. – 2017. – Т. 16. – № 4. – С. 604-621.
3. Воронкова В. Г. Філософія управління складними соціальними системами в умовах інформаційного суспільства та глобалізації // Modern problems of management: economics, education, health care and pharmacy. – 2017. – С. 30.
4. Мокий В.С. Основы трансдисциплинарности / Владимир Стефанович Мокий. – Нальчик: ГП КБ «Республиканский полиграфкомбинат им. Революции 1905 года», 2009. – 368 с.
5. Кадикова, И.Н. Стратегічний розвиток складних систем в методологіях управління проектами та програмами [Текст] / І.М. Кадикова, С.А. Ларіна, В.В. Хвостіченко, І.В. Чумаченко // Управління розвитком складних систем. – 2017. – № 32. – С. 22 – 31.
6. Project Management Institut. Руководство к Своду знаний по управлению проектами (Руководство РМВОК®). - Пятое издание. / Project Management Institut. – Project Management Institut, 2013. – 589 с.

МЕТОДОЛОГІЯ SCRUM ЯК ГНУЧКИЙ ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ІТ-ПРОЕКТАМИ

Сідорова А.С.

Науковий керівник – Хвостіченко В.В., асистент

Стрімкий розвиток ІТ-сектору потребує використання сучасних методів та інструментів управління проектами. Стандартизовані методології, наприклад, РМВОК, PRINCE2, P2M є потужним комплексом інструментів та методів управління проектами та програмами. При цьому необхідно зазначити, що за своєю специфікою ІТ-проекти вимагають використання комплексу гнучких, компетентних, швидких і «чуйних» методів та інструментів управління [1]. Такими властивостями володіють гнучкі методології управління проектами.

Гнучкі методології набули популярності зі ставленням галузі комерційної розробки програмного забезпечення (ПЗ) та покликані підвищити якість усіх виробничих процесів. Найпопулярнішою серед гнучких методологій стала методологія Scrum.

Використання даної методології замість традиційної водоспадної моделі, яка може суперечити цілям максимальної швидкості та гнучкості, сьогодні краще може слугувати конкурентним вимогам [2]. Добре функціонуючий Scrum презентує функціональність із самим високим пріоритетом та дозволить уникнути створення функцій, які зовсім не потрібні замовнику. Аналіз показує, що приблизно половина розроблених функцій програмного забезпечення [3] ніколи не використовуються, при тому, що розробка може бути завершена у два рази швидше, якщо уникати зайвої роботи.